

PULA FILM FESTIVAL Prikazan prvi hrvatski dugometražni 3D film – Slučajni prolaznik redatelja Joze Patljaka

Tako gospođe iz molitvene zajednice zamišljaju pankere

REZULTAT Jedina utjeha jest što Patljak, za razliku od Papića, nije potrošio previše državnog novca

Milena Zajović/VLM
 milena.zajovic@vecernji.net

U Puli predstavljen je prvi dugometražni 3D film domaće produkcije "Slučajni prolaznik" Joze Patljaka s Elizabetom Kukić i Igorom Hamerom u glavnim ulogama. Kao što su prvi 3D filmovi stranih produkcija više služili za razmetanje

tehnološkim dostignućima nego što su bili kvalitetno filmsko djelo, slična se situacija dogodila i u nas, s tom razlikom što se u Patljakovu filmu mogućnosti trodimenzionalne dubine ne koriste do maksimuma – one su čak prilično nena-metljive. U prvi plan zato dolaze kulise (zagrebačka Medika snimljena iz svih

mogućih kuteva), šminka, kostimografija i ostali dijelovi vizualnog paketa kojim je Patljak pretvorio Zagreb u distopijsku meku poroka. U takvu okruženju glavni je lik ostarjela alkoholičarka (Kukić) koju je najbolje opisati kao mješavinu ludosti Lene Lovich i protupankerskog imidža Nine Hagen, u čiji se stan useljava povučeni

Elizabeta Kukić u glavnoj ulozi ostarjele alkoholičarke

ni skupljač boca (Hamer). Za razliku od nje, koja je svoj životni stil svjesno odabrala, njega je na socijalni rub gurnuo splet zlostavljajkih okolnosti u kojima je uvijek izvlačio deblji kraj. U filmu koji pretendira da bude psihološka drama, pratimo njihova sitna životna previranja, koja vode prema tragičnom kraju. Redatelj Patljak, nažalost, uopće nije dorastao zadatku kojeg se primio – film je ispao plitak, nedorečen, loše odglumljen i još lošije režiran uradak pun patetike i banalnosti, zamotan u hiperstilizirani paket koji izgleda onako kako vrtička djeca ili gospođe iz molitvenih zajednica vjerojatno zamišljaju život pankera. Utješna je stvar da, za razliku od Krste Papića, Patljak za loš film barem nije potrošio previše državnog novca.